

I

Ybl Ervin, műépítész, művészettörténész, szül. 1890. Az építésművészet történelmének egyik legjelesebb magyar ismerője. Számos jelentőségteljes könyvet írt a különböző korok építési irányáról. Tanulmányai, cikkei a napilapokban és folyóiratokban jelennek meg. Önálló művei: *Az ornametika, Az antik és a modern művészet, A gótikus szobrászat Olaszországban, Az utolsó félszázad művészete, Donatelló. A Budapesti Hírlap művészeti kritikusa.*

Igaz Béla, pápai prelátnak, felsőházi tag, szül. Lábod (Somogy vm.), 1865 jan. 8. Középiszkolai tanulmányainak befejezése után a bécsi Pazmaneum növendéke volt, hittudományi doktorrá a bécsi egyetemen avatták. Hosszabb tanulmányutakat tett több nyugati kultúrállamban. 1898. püspöki titkárrá neveztek ki. 1899. püspöki irodaigazgató lett. 1912. kanonokká lépett elő és egyházmegyei tanfelügyelővé, valamint a pécsi papnevelő-intézet kormányzójává neveztek ki. Behatóan tanulmányozta a szociális, munkás, tanügyi és gazdasági kérdéseket. A pécsi Kath. Legényegylet elnöke volt négy éven át. Címzetes dorozsmai apát. Baranya vm. gazdasági egyesületének alelnöke. Baranya vármegye választotta felsőházi taggá.

Ignotus-Veigelsberg Hugó, író, a Nyugat főszerkesztője, szül. Budapest, 1869 nov. 2. Középiszkoláinak befejezése után a bpesti egyetem jogi karán fejezte be tanulmányait. Még egyetemi hallgató korában kezdett irodalommal foglalkozni és 1891. a *Hétnek*, majd 1902. a *Magyar Hírlap* főmunkatársa lett. 1907 óta főszerkesztője a *Nyugatnak*. Irodalmi működésének elején főként szépirodalmi téren tevékenykedett, később mindinkább szociológiai kérdésekkel, iránycikkekkel és művészeti, valamint irodalmi tanulmányokkal foglalkozott, melyekben izmos tehetsége, hatalmas felkészültsége és sokoldalú műveltsége egyaránt érvényre jutottak. Írásait újszerű, egyéni modor, eredeti és minden esetben indokolt állásfoglalás, túlfinomult szellemesség és kiváló stílusérzék jellemzik. A proletárdiktatura bukása óta Bécsben és Magyarországon él s ismét átvette a *Nyugat* szerkesztését. Főbb önálló művei: *Slemil keservei, Versek, Vallomások, Válogatok a G-híron, Olvasás közben,*

Feljegyzések, Kísérletek, Színházi Dolgok, Egy év történelem, Ignotusz novelláiból, Versek.

Ignotus Pál, író és hírlapíró, szül. 1901. Az *Ésti Kurir* belső munkatársa, színházi és irodalmi kritikákat, valamint külpolitikai cikkeket ír. Komoly és elmélyedő kritikus, aki kritikáiban és társadalmi cikkeiben szelletes formában jól meglátott problémákat tárgyal. Tanulmányai a *Hétben*, a *Nyugatban*, a *Magyar Írásban* és a napilapokban jelennek meg. Utóbbi időben a *Toll* hasábjain láttak napvilágot érdekes társadalmi vonatkozású írásai.

Iklódy-Szabó Andor, (iklódi), h. államtitkár, szül. Veszprém, 1880 okt. 13. Középiszkoláit szülővárosában és Bpsten, egyet. tanulmányait Bpsten, Wienben, Berlinben és Párisban végezte. 1902. szerezte a budapesti tud. egyetemen doktori oklevelét. Utána a pestvidéki pénzügyigazgatóság szolgálatába lépett, közben a dévai pénzügyigazgatóságnál is szolgált, majd 1905. központi szolgálatra rendelték a pénzügyminisztériumba, hol fokozatosan miniszteri osztálytanácsossá lépett elő. Az összeomlás után a külügyminisztériumba neveztek ki miniszteri tanácsossá, de még ugyanabban az évben a pénzügyminisztériumba került vissza. Azóta a hitelügyi főosztály vezetője. 1927. a h. államtitkári címet, majd 1928. a h. államtitkári jellegűt kapta. Tevékeny részt vett az ország minden közhiteli kérdésének intézésében, a háború alatt a hadikölcsönök kibocsátásában, a háború után a békeszerződéssel kapcsolatos állami adósságok és a közhiteli ügyek tárgyalásain és a velők összefüggő jogi alkotások előkészítésében. Igazgatósági tagja a Pénzügyintézet Központnak, az Országos Központi Hitelszövetkezetnek, a Magyar Földhitelintézetek Országos Szövetségének és néhány más vállalatnak. Kormánybiztosa a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézetének, az Országos Magyar Ipari Jelzálogintézetnek és a két záloglevél-kibocsátásra alakított szövetkezetnek. A közgazdaság terén kifejtett rendkívül értékes munkásságának, valamint a háború alatti szolgálatainak elismeréséül a Ferenc József-rend lovagkeresztjével és a II. oszt. polgári hadiérdemkeresztrel tüntették ki.

Iklódy-Szabó János (iklódi), volt országgyűlési és nemzetgyűlési képviselő, szül. Veszprém, 1877 okt. 27. Középiskoláinak elvégzése után Bécsben, Lipcsében és Genfben folytatott jogi tanulmányokat, majd megszerzte a doktorátust is. Tanulmányainak befejezése után Veszprém vármegye tb. főszolgabírájává választották meg. Később berendelték a belügyminisztériumba. 1910. a nagyvázsonyi kerület munkapárti programmal országgyűlési képviselőjévé választotta. A háború alatt a harc téren teljesített szolgálatot és számos kitüntetést szerzett. A kommun alatt balatonfüredi otthonába vonult vissza, majd a forradalom után egyik szervezője volt a veszprémmegyei kiscsapatnak. 1920. az első nemzetgyűlésen régi kerületét képviselte kiscsapat programmal és mint az egységspárt tagja képviselte kerületét, a második nemzetgyűlésen. Számos közgazdasági és közlekedésügyi tanulmánya jelent meg különböző szaklapokban és a napisajtóban.

Ilek Aladár, áll. rendőrségi főkapitányhelyettes, a belügym. rendőri szervezeti osztályának különleges megbízással működő tagja, szül. Bpest, 1878 febr. 4. Az államtudományi államvizsga letétele után a rendőrség szolgálatába lépett. Először a VI. ker. kapitányságon, majd a főkapitányság közgazdatiszt osztályán teljesített szolgálatot. 1914—17. az I. ker. kapitányság h. vezetője, később a kihágási oszt. vezetője volt. Ez utóbbi beosztásában éveken át tagja volt a rendőrszemélyzet vizsgabizottságának és előadója volt a tiszti tanfolyamon a kihágási jognak és a rendőri büntetőbíráskodásnak. 1923—28. a főkapitányság elnöki oszt.-nak élén állott. 1929. megkapta a főkapitányhelyettesi címet és azóta a belügyminiszt. rendőri szervezeti osztályán működik. A bpesti rendőrtisztikar nyugdíjprótló és segélyező egyletének elnöke, a RAC ügyv. alelnöke. Működése alatt számos, — főleg a rendőri büntetőbíráskodás körét érintő cikkel gazdagította a rendőri szaklapot. A II. o. polg. hadierdemkereszt, a Vöröskereszt hadidíszítményes II. díszjelvénye, a jubileumi emlékérem tulajdonosa.

Illés Andor, kir. főügyész, szül. Kőrösmező, 1871 jún. 2. Gimnáziumi tanulmányait Máramarosszigeten és Ungváron végezte, a jogot a bpesti egyetemen hallgatta és ugyanitt szerzett bírói oklevelet. Igazságügyi szolgálatát Máramarosszigeten mint tsvzéki joggyakornok kezdte meg, rövidesen aljegyzővé lépett elő. 1898. albíró, 1900. alügyész lett. 1904. Beregszászba neveztek ki törvényszéki bírói rangban. Később ugyanitt mint vizsgálóbíró nyert beosztást, majd a munkásbiztosító bíróság h. elnökévé neveztek ki. 1908. a máramarosszigeti ügyészség vezetésével bízták meg. 1914. megkapta a főügyészhelyettesi címet. 1920. a nyíregy-

házai ügyészségre osztották be, 1921. ugyanott főügyézi rangban a kir. ügyészség elnöke lett. 1928. a nyíregyházi törvényszék elnökévé neveztek ki. Mint kiváló jogász ismerik. Élénk szerepet játszik a város társadalmi életében.

Illés József (viski), egyet. ny. r. tanár, v. országgy. képviselő, szül. Huszt, 1871 nov. 10. A bpesti tud. egyet. 1894-ben jogtudori oklevelet szerzett s igazságügyi szolgálatba lépett. A jogi kar ajánlatára a berlini, lipcsei, londoni és párisi egyetemen folytatta tanulmányait. 1896. az igazságügyminisztériumba rendelték, hol 14 éven át a magyar kir. polgári könyv előkészítésében vett részt. 1913. ítéletáblai bírónak lépett elő, ugyanakkor a huszti kerület egyhangúlag képviselőjévé választotta. A parlamentben több igazságügyi, köztük a kivételes hatalomról és koronázásról szóló javaslatok előadója volt. 1917. lemondott mandátumáról és a tudományegyetem jogi karán a jogtörténet nyilv. r. tanárává neveztek ki. A jogi szakirodalom kiváló művelője. Önálló munkái: *Az újkori alkotmányfejlődés elemei* (1898), *Az Anjou-kori társadalom és az adózás* (1900), *A magyar házassági vagyoni jog az Árpádok korában* (1900), *A magyar szerződési jog az Árpádok korában* (1901), *A törvényes öröklés rendje az Árpádok korában* (1904), *A magyar társadalom és állam szervezete a honfoglalásokkor* (1908), *Bevezetés a magyar jog történetébe* (1910).

Illés Lajos, r.-t. igazg., szül. Dunaföldvár, 1897 júl. 1. Iskolai tanulmányait Budapesten végezte, majd Dunaföldváron, később Bpsten textilvállalatot létesített. A vállalat megszűnése után az *Általános Kereskedelmi Bank* kötelekébe lépett, ahol igazgatóvá neveztek ki. A háború alatt harc téri szolgálatot teljesített.

Hosvay Lajos (nagyilosvai), nyug. államtitkár, műegyetemi nyilv. r. tanár, a felsőház tagja, szül. Dés, 1851 okt. 31. Középiskoláit Kolozsvárott, egyetemi tanulmányait Bpsten végezte. Kémiai ismereteit Heidelbergben, Münchenben és Párisban tökéletesítette. A bpesti egyetemen avatták bölcsészdoktorrá. Középkisk. tanári oklevelét is u. ott szerezte meg. Működését a bpesti tud. egyetem asszisztenseként kezdte meg. 1882. a József műegyetem ált. kémiai tanszékére hívta meg h. tanáru, majd nyilv. r. tanárrá neveztek ki. Több éven át viselte a műegyetem dékáni és rektori tisztét. 1891. a M. Tud. Akadémia levelező-, 1905. rendes-, 1919. igazgató-, 1928. tb. tagjai sorába választotta. 1916 óta két ízben viselte a másodelnöki tisztséget. 1910. a magyarlóposi kerület munkapárti programmal képviselőjévé választotta. 1914. a vallás- és közoktatásügyi minisztérium államtitkára lett és ugyanakkor régi kerülete ismét egyhangú választással küldötte a parlamentbe. Értékes tanulmányokkal és

szakmunkákkal gazdagította a tudományos irodalmat. Számos tanulmányon és értekezésen kívül megjelent önálló művei: *A kémia aqponnalai, Bevezetés a szerves kémiába, Budapest ásványos vizei és fürdői, A torjai bődösbarlang kémiai vizsgálata, A Balaton vizének kémiai viszonyai*. Résztvett a *Magyar Chemiai Folyóirat* alapításában és annak 17 éven át szerkesztője volt. A műegyetem tb., a *Pázmány Péter tud. egyetem* jubiláris doktorává avatta. A *Természettudományi Társulat* és az *Erzsébet Népkadémia* elnökévé választotta. Az *Országos Közegészségi Egyesületnek* 17 évig volt elnöke, a *Magyar Kém. Szakosztálynak* és a *Magy. Kémikusok Egyesületének* tb. elnöke, a *Magyar Földtani Társulatnak*, az *Országos Közegészségügyi Egyesületnek* tb. tagja. A Budapesti Ref. Egyház presbitere és a VIII. ker. ref. egyházközség gondnoka. A *Magyar Tud. Akadémia* 1927. a felsőház tagjává választotta.

Illyés Géza, egyetemi tanár, szül. Marosvásárhely, 1870 május 24. A bpesti, berlini és párisi egyetemeken végezte tanulmányait. A sebészeti klinikán öt éven át működött, mint első tanársegéd. 1904. az urológiai sebészetből m. tanárrá képesítették. 1905. a budapesti Poliklinika sebészeti osztályának főorvosa lett, majd egyetemi rk. tanárnak, később r. tanárnak hívták meg és az urológiai klinika igazgatójává nevezték ki. Számos szaktanulmánya jelent meg az bel- és külföldi orvosi lapokban. Főbb munkái: *Az urológia tankönyve, A vesekőről, Tapasztalatok a vesesebészet köréből, Über Prostatahypertrophie, Erfahrungen in der Nierenchirurgie*.

Illiczky László, zeneszerző, szül. Nagybecskerek, 1897 dec. 3. Középiskoláit Ungváron, zeneművészeti tanulmányait Bpsten végezte. Mint tartalékos hadnagy résztvett a háborúban és a kis- és nagyvezüst világi érdemmel tüntették ki. A könnyű tánczene művelője. Melódikus számai nagy népszerűségezték.

Ilovsky János, nagykereskedő, orszgyűl. pótképviselő, szül. Budapest, 1888 május 20. Középiskolai tanulmányainak befejezése után hosszabb külföldi tanulmányutat tett. Később átvette családját porcellán- és üvegyártó nagykereskedésének vezetését. A politikai életben is jelentős szerepet töltt be. A *Fehér Ház* egyik alapítója. 1921. keresztény nemzeti párti programmal a fővárosi törv.-hat. bizottságának tagjává, 1926. a keresztény gazdasági párt programjával a pesti déli kerület országgyűlési pótképviselőjévé választották.

Imre József (ifj.), egyet. ny. r. tanár, szül. Hódmezővásárhely, 1882 jún. 8. Középiskoláit szülővárosában, az egyetemet Kolozsvárott és Bpsten végezte. 1907. orv.-tud. oklevelet szerzett. Tanulmányainak befejezése után mint gyakornok a bpesti I. szemklinikán

működött, majd tanársegéd lett. Közben Freiburgban folytatott tanulmányokat. 1914. a bpesti egyetemen a szemészet tárgyköréből magántanárrá képesítették. A háború alatt több fővárosi hadikórház létesítésében és vezetésében vett részt. Erdemeinek elismerésül a II. o. polg. hadiérdemkereszttel, a hadiékítményes II. o. vöröskereszttel, a II. o. porosz vöröskereszttel és a Chrysler Kornél-éremmel tüntették ki. 1918. a pozsonyi egyetem ny. r. tanárává nevezték ki. Az egyetemnek Pécsre történt költözésekor a szemklinikára átszervezési munkáját végezte el. 1923. az Egyesült Államokban a szemészet és szemoperációk tárgyköréből több előadást és tanulmányot tartott. A magy. kir. Erzsébet tud. egyetem volt rektora, a pécsi Rotary Club volt elnöke, a Magyar Athletikai Szövetség délnyugati kerületének elnöke, a Német Szemésztársaság tagja és az Institute of International Education volt magyar képviselője. Számos orvostudományi cikke, főleg a szemészeti kórtan és műtéttan köréből magyar, angol és spanyol nyelven jelent meg.

Imreh József, főszolgabíró, szül. Sepsi-kőröspatak, 1868 ján. 1. Középiskoláit Kolozsvárt, jog- és államtudományi tanulmányait Budapesten és Nagyváradon végezte. Tanulmányainak befejezése után a gyulafehérvári kir. törvényszékhez került és időközben a telekkönyvi szakvizsgát is letette. 1894. Gyulafehérvár sz. kir. város főjegyzőjévé választotta, 1894. balásfalvi szolgabíró és 1901 a nagyenyedi járás főszolgabírájává választották. 1908—1918-ig a verespataki járás főszolgabírája. A román megszállás után 1918. a Belügyminisztérium idegenellenőrző hivatalának egyik osztályvezetője, 1919. a kommunizmus kitérőse után visszamenekült Erdélybe, honnan 1921. visszatért és mint menekült főszolgabírót az alsódbasi járásba osztották be. 1924. nyugdíjazták és mint joghatósággal felruházott pestvármegyei tb. főszolgabíró ingyenesen működik. Szakirodalmi munkásságot fejt ki. Az unitárius egyház tanácsosa, több egyházi és társadalmi egyesületnek tagja.

Imre József id., orvos, nyug. egyet. tanár, szül. Hódmezővásárhely, 1851 dec. 13. Orvosi oklevelének megszerzése után magángyakorlatot folytatott. Megalapítója és vezetője a hódmezővásárhelyi szemkórháznak. 1909-től mint a kolozsvári, majd a szegedi egyetem szemészeti tanára működött; 1924 végén nyugalomba vonult. Jelentős szakirodalmi munkásságot fejtett ki, főleg a szemorvoslás terén. 1925. *Orvosi etika* címen önálló munkája jelent meg. Több évtizedes kiváló egészségügyi szolgálatainak elismerésül a kir. tanácsosi címmel, a Ferenc József-rend lovagkeresztjével, a polg. hadiérdemrend II. osztályával, a német vöröskereszt II. o. díszjelvényével és a Signum Laudisszal tüntették ki. A hódmezővásárhelyi szemkórház megszervezése és kifejlesztése

körül elért érdemeiért a város díszpolgárává választották. Az 1927. összeült országgyűlés felsőházának a városi törvényhatóság által megválasztott tagja.

Imre Sándor, egyet. ny. r. tanár, szül. Hódmezővásárhely, 1877 okt. 13. Kolozsvárt lett fil. doktor, azután Heidelbergben és Lipcsében folytatta tanulmányait. 1900. Kolozsváron gimn. tanár, 1908. Bpsten a Pedagógium tanára, majd 1918. igazgatója lett. 1901. a kolozsvári, 1912. a bpesti tud. egyetemen magántanári képesítést nyert. 1918. nov. vallás- és közoktatásügyi h. államtitkár, 1919. aug. az első nemzeti kormányban vallás- és közoktat. miniszter, 1919. aug. 16-tól 1924. dec. 31-ig a vallás- és közokt. min. adminisztratív. államtitkára; ekkor nyugalmomba vonult. 1925. jan. 31 óta a szegedi tud. egyetem bölcsészeti karának meghívására ott a neveléstudomány tanára. Irodalmi munkássága széleskörű, a neveléstudomány és a művelődéspolitikai kérdéseivel foglalkozik. Önállóan megj. művei: *Gróf Széchenyi István nézetei a nevelésről* (1904), *A nevelés sorsa és a szocializmus* (1909. második kiadás 1920), *Nemzetnevelés* (1912), *A magyar nevelés körvonalai* (1920), *A családi nevelés főkérdései* (1925), *Nevelés-tan* (1928), stb. 1913—1918. szerkesztette a *Magyar Pedagógiát*, 1925 óta a *Szülők Könyvtárát*.

Inze Sándor, lapszerkesztő, szül. Kolozsvár, 1890. Középközlőinek befejezése után a hírlapírói pályára lépett. Kolozsvárott színházi hetilapot indított, amely az első ilyenemű vállalkozás volt Magyarországon. Budapestre költözött és megalapította a *Színházi Életet*, amelynek ma is főszerkesztője. I. a színházi és társadalmi élet intimitásainak színes közlésével új zsanert teremtett meg a zsurnalisztikában és előmozdította a közönségnek a színpad eseményei iránti érdeklődését.

Imre Ottó, író, hírlapíró, szül. Brassó, 1890 nov. 18. Középközlőit Kolozsvárott végezte. Résztvett a háborúban és a bronz vitézségi érmmel és a Károly-csapatkeresztet tüntették ki. A háború után az újságírói pályára lépett és a kolozsvári *Ellenzék* c. lap szerkesztője volt. Önálló művei: *Papírkosár*, *Játék* (3 felvonásos vígjátékok).

Inkey József (báró, pallini), nagybirtokos, felsőházi tag, szül. Iharosberény, 1871. Középközlőit tanulmányainak befejezése után a bpesti tud. egyetem jogi karának hallgatója volt. Közszolgálati pályafutását, mint központi alvezető Somogy megye kötelékében kezdte. Előbb főszolgabíróvá lépett elő. Hosszú ideig keresztyán és csurgói kerület orszgy. képviselője volt. A háborúban tart. huszárszázadosi rangban teljesített szolgálatot. Császári és kir. kamarás. Családi örökösön felsőházi tag.

Inkey Pál (báró, pallini), nagybirtokos, felsőházi póttag, szül. Iharosberény, 1876

jún. 23. Tanulmányainak befejezése után iharosi birtokának kezelését vette át. 1906. kapott meghívó levelet a főrendiházba, melynek 1918-ig tagja volt. Több nagy vállalat igazgatóságában és felügyelőbizottságában foglal helyet. Az örökös jogú családok választották felsőházi póttaggá.

Ipvitz Károly, kúriai bíró, szül. Komárom, 1870. máj. 5. Egyetemi tanulmányait Bpsten végezte, ahol 1895. jogtudorrá avatták. A bírói vizgát 1918. Bpsten tette le. 1893. ügyvédjelölt volt, majd igazságügyi működését a bpesti törvényszéknél kezdte meg, mint joggyakornok. 1896. a bpesti büntető-törvényszéken aljegyző, 1898. a járásbírói szolgálaton jegyző, 1901. a bpesti törvényszéken al-bíró, 1908. u. o. bíró lett. 1917. kapta meg táblabírói kinevezését és attól kezdve a bpesti kir. ítélőtáblán működött. 1929. mint ítélőbíró a magy. kir. Kúriához nevezték ki.

Isaák Gyula, kir. főügyészhelyettes, szül. Hatvan, 1885 okt. 15. Tanulmányai befejezése után 1908. lépett igazságügyi szolgálatba. Az egri, majd a bpesti ügyészségen működött, ahonnan az igazságügyminisztérium törvényelőkészítő osztályába osztották be, mint előadót. Munkái: *Többszörös választójog*, *Árdrágitó közvetítés*, *A BTK és a büntetett és vétséget megállapító más törvények magyarázata*.

Isaák Gyula (kisdobronyi), felsőházi tag, szül. Nagyréde, 1858. Középközlőit és egyetemi tanulmányainak befejezése után államtudományi és jogtudományi államvizsgát tett. Működését a közigazgatási pályán kezdte. 1881. a belügyminisztériumban teljesített szolgálatot. 1885. a hatvani járás főszolgabírájává választották. 1896. Heves megye központi járásának vezetője lett. 1898. az *Alsó-tarnavölgyi Vízársulatnál*, mint kormánybiztos működött. 1901. megyei főjegyző és 1916. alispán lett. A forradalmak alatt menekülni volt kénytelen. A rend helyreállítása után ismét átvette hivatalát és az újjáépítés munkájában jelentős eredményeket ért el. 1923. főispán lett. Felsőházi taggá Heves vármegye törvényhatósága választotta.

Isoó Viktor, kir. közj., szül. Alsólendva, 1875. szept. 1. Középközlőit Sopronban, az egyetemet Bpsten végezte. Tanulmányainak befejezése után, mint ügyvédjelölt, Győrött, mint közjegyzőhelyettes ugyanott és Zalaegerszegen működött. 1910. Csáktornyan közjegyző volt. A háború alatt, mint százados haretéri szolgálatot teljesített és több kitüntetésben részesült. A leszerelés után csornai közjegyző lett. A vm. törvhat. biz. tagja.

Ispánovits Sándor, polg. isk. igazg., szül. Pádén (Torontál m.), 1881 febr. 6. Középközlőit Zentán, a tanítóképzőt Szegeden és a tanárképző főiskolát Bpsten végezte. Előbb vidéken tanítóskodott, majd 1903. a főváros szolgálatába lépett. 1905. a szfváros finnországi tanulmányútra küldte, ahol az

iskolán kívüli népművelődési viszonyokat tanulmányozta. Hazatérve erősen propagálta a népegyetem eszméjét. 1906. a Wesselényi-utcai polgári iskola tanára, 1920. pedig a Homok-utcai polg. iskola igazgatója lett. Propagálója a finn-magyar rokonság eszméjének, társas utazásokat vezetett Lengyel-, Eszt- és Finnországba, a finn-ugor kongresszus központi bizottságának tagja, a *Cserkész Szövetség* budapesti kerületének társelnöke, az *Ifjúsági Vöröskereszt* központi választmányának tagja. I. ügy pedagógiai pályáján, mint az ifjúsági cserkészmozgalmakban értékes eredményes munkásságot fejt ki. Az esztországi vörös kereszt részéről magas kitüntetésben részesült.

Issekutz Béla (erzsébetvárosi), orvos, egyetemi tanár, szül. Kőhalom, 1886 jan. 31. Mitután tanulmányait a kolozsvári egyetemen és külföldön elvégezte, 1914. a gyógyszerzetan magántanára, 1920 rendkívüli, 1921. rendes tanára lett a kolozsvári, majd szegedi egyetemen. Magyar és német szaklapokban számos gyógyszerzetani tanulmánya jelent meg. Nagyobb munkája: *A gyógyszerismeret tankönyve*. (Jakabházy Zsigmond társaságában.)

Istenes Károly, intézeti igazg., szül. Udvard, 1880 jún. 19. Középiskolai tanulmányainak elvégzése után, 1903. gyógypedagógiai tanári oklevelet szerzett. 1904. Jolsván a *Siketnémák Intézetének* tanára. Még az évben a siketnémák bpesti *M. Kir. Áll. Intézetének* tanárává nevezték ki. 1918. önálló vezetője lett a beszédhibák javítására szolgáló állami tanfolyamnak és 1925-től pedig a siketnémák budapesti *M. Kir. Áll. Intézetének* igazgatója. A *Siketnémák és Vakok Oktatásügye* c. lap szerkesztője. Több pedagógiai és társadalmi egyesület tagja. Mint gyógypedagógiai szakíró, értékes munkásságot fejtett ki; munkái közül nevezetesebbek: *Hangkapcsolódások a magyar beszédben*, *A háború siketei és némái stb.*, *A siketnémák élet-, lélek- és neveléstana*. *A beszédhibák javításmódjának gyakorlati kézikönyve*, I. rész. Kiválóan humánus és közhasznú működésének elismeréséül a vöröskereszt hadiékítményes II. oszt. díszjelvényének adományozásában részesült.

Istók János, szobrászművész, szül. Bácsfalu (Brassó), 1873 jún. 16. Iskolai tanulmányainak befejezése után 1888. a hosszúfalusi műfaragászati intézetben kezdte művészi pályáját, amelynek tanfolyamát kitüntetéssel végezte. További tanulmányait Münchenben, majd Strobl mester mellett a magy. kir. szobrászati mesteriskolában folytatta, ahol a Nadányiné ösztöndíjat kapta a Képzőművészeti Társulattól. Hoszabb tanulmányútja után kezdte meg termékeny munkásságát. *Cezár* c. kutyaszobrát és *Münnich Aurél* volt országgyűlési képviselő mellszobrát 1898. a Műcsarnokban, majd Münchenben állította ki. Kutyaszobrát megvette az állam a Szép-

művészeti Múzeum részére. Ettől kezdve egymást követték alkotásai, amelyek külön-külön is nagy sikert jelentettek nemcsak a művész, de a magyar szobrászat számára is. Számos pályázaton vett részt és több díjat nyert. Úgy a székesfőváros, mint a vidéki városok számára több szobrot mintázott. Művészetét képviseli a Stefánia-úti *Barta Miklós* szobor, a Múzeumkerti *Széchenyi Ferenc* gr. szobor és Sümeg, Szarvas, Nagyszében, Komárom, Öcsöd, Köröstarcsa, Kunszentmiklós, Győr-szentistván, Nagydorog és még 8—10 község és város őrzi részint domborművek, részint hatalmas csoportozatok alakjában I. művészi alkotásait. I. kivételes portréfaragó képességét egyébként azok az alkotásai is beszédesen bizonyítják, amelyek családtagjait ábrázolják. Számos kitüntetésben volt része. *Ferenc József király* a koronás arany érdemkereszttel tüntette ki. A Párisban székelő *Union Internationale des Beaux Arts des Lettres des Sciences et de l'Industrie* a világ minden részéből delegált 100 főből álló művésztestület tagjai sorába iktatták. A Hadtörténelmi múzeum egymillió koronás díját is megnyerte. Szülőfalujának díszpolgára. Számos művészi és írói egyesület vezető tagja, különböző társadalmi egyesület tiszteletbeli és dísztagja.

Istókovits Kálmán, festőművész, szül. Siklós, (Baranya m.), 1898 szept. 2. Középiskoláit Pécsen, festészeti tanulmányait Bécsben, Milanóban és Bpsten végezte. A háború alatt harcéri szolgálatot teljesített. A kieszűst és bronz vitézségi érmeikkel tüntették ki. A leszerelés után számos kiállításon vett részt. A székesfőváros akvarell díjában, a Szinyei Társaság díjában, a Tamás-féle grafikai díjban, a Ferenc József jubileumi díjban és még több kitüntető elismerésben részesült. 1927. a firenzei nemzetközi grafikai kiállításon értékes sikert aratott. A római magyar kiállításon az olasz király két művét, a firenzei nemzetközi kiállításon az *Uffizi galéria* pedig *Komédiások* c. karcolatát vásárolta meg. A magyar Rézkarcolók Egyesületének tagja. 1929. megrendezte negyedik kollektív kiállítását, melyen olajfestményeivel is sikert aratott. 1929. évben a Római ösztöndíjat kapta.

Istvánffy Lajos, (kisasszonyfalvi), kir. kúriai bíró, szül. Nyíregyházán, 1862 júl. 5. Középiskoláit Nagyváradon, egyetemi tanulmányait Bpsten végezte. 1883. a bpesti kir. tvszékhez joggyakornokká nevezték ki. 1886. igazságügymin. segédfogalmazó, majd fokozatos kinevezések után, 1894. a budapesti keresk. és váltótörvényszék, 1900. pedig a bpesti ítélőtábla bírója lett. 1913 óta mint kir. kúriai bíró számos ügyben hozott igen érdekes, elvi jelentőségű döntéseket.

Istvánffy Sándor, (nagyvárad, kisbédi, kisasszonyfalvi) ny. kir. ítélőtáblai bíró, ügyvéd. Őse a XVI. század elején élt István-

ffy Miklós nádor és híres történetíró. Bírói családból származik, fia Istvánffy József ny. kir. kúriai tanácselnöknek. Született Kaposvár, 1881 jan. 1. Egyet. tanulmányait Budapesten végezte és a jogi doktorátus után a bírói pályára lépett. 1902. a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszéknél joggyakornok, majd fokozatosan előlépve táblai tanácsjegyő, később a bpesti büntető törvényszéknél albíró, törvényszéki bíró és 1921. táblabíró lett. A háború alatt mint százados hadbíró teljesített szolgálatot, onnan visszakérülve, a büntető törvényszéknél az egyik gyorsított tanácsnak lett elnöke, majd később a vádtanács vezetését vette át. Tevékeny résztvett a bírósági státusmórgalmakban és a külön bírói státus kivívása és a bírói magasabb javadalmazás elérése részben az ő érdeme. Jogi irodalommal sokat foglalkozott, már korán, mint joggyakornok kiadta „Büntetőjogi Jegyzetek” című munkáját, amely az egyetemen közkézen forgott. 1922. nyugdíjaztatta magát és ügyvédi pályára lépett.

Ivány Béla (ivádi), földbirtokos, orszgyűl. képvis., nyug. h. államtitkár, cs. és kir. kamarás, Heves vármegye törvényhat. biz. tagja, szül. Folya (Temes m.), 1873. Középiskoláit Bpsten, jogi tanulmányait részben Berlinben és Párisban, részben Budapesten végezte, miközben úgy Európában, mint Afrikában hosszabb tanulmányutat is tett. 1896-ban belépett a földműv. minisztériumba mint fogalmazógyakornok. 1900-ban az akkori nagyarányú inségakció vezetésében vett részt, majd a háború kitörésekor a háborús élelmezés és gazdálkodás vezetésére hivatott országos gazdasági bizottság helyettes vezetője lett. A közéletmezési hivatal felállításakor mint osztályfőnök intézte a hadsereg ellátásának ügyeit. 1916-ban Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Szolnok és Bácsbodrog vármegyék közéletmezési kormánybiztosa lett. A második nemzetgyűlésen a pásztói kerületet képviselte egységspárti programmal. - 1926. a kerület országgyűlési képviselőjévé is megválasztotta. Az OMGE és a Magyar Gazdasövetség tagja, utóbbinak ügyvezető alelnöke is. Ügyszintén tagja az Orsz. Takarékosági Bizottság, valamint az egységspárt elnöki tanácsának.

Ivány József, m. kir. államr. tanácsos, szül. Abaújszántó, 1885 szept. 13. Középiskolái befejezése után a kassai jogakadémián tanult, ahol államtudományi államvizsgát tett. A jogtudori oklevelet a kolozsvári tud. egyetemen szerezte és az egységes bírói-ügyvédi vizsgát Bpsten tette le. Tanulmányainak befejezése után a miskolci kir. járásbíróshoz joggyakornokká nevezték ki, ahonnan a kassai kir. járásbíróshoz helyezték át, innen az ungvári járásbíróshoz osztották be jegyzői rangban. A cseh megszállás után az abaujszántói járásbíróshoz nyert beosztást, majd az igazságügyminisztériumba rendelték

be szolgálattételre. A háború első évében a kassai vöröskereszt-kórházban, majd a kassai megfigyelőállomáson, mint a min. biztosi hivatal irodafőnöke teljesített szolgálatot 1916-ban történt bevonulásáig. 1916-tól a háború befejezéséig hadnagyi rangban teljesített harctéri szolgálatot és vitézségéért a hadiékítményes vöröskereszt ezüst díszéremmel és a porosz vöröskereszt III. o.-val tüntették ki. 1920. rendőrkapitányi rangra emelték és Bpsten a főkapitányság intellektuális csoportjának lett előadója. Később az V. ker. kapitányságon, mint rendőri büntetőbíró működött, míg 1927-től a főkapitányság kihágási osztályának előadói teendőivel bízták meg, majd tanácsosi rangra emelték. 1907—1908-ig kassai tartózkodása alatt újságírással is foglalkozott és a *Fullánk* c. lap társszerkesztője volt.

Iványi Grünwald Béla, festőművész, szül. Somogy, 1867 május 6. Középiskoláit és festészeti tanulmányait Budapesten végezte, majd a müncheni és párisi akadémia növendéke volt. Öt éven keresztül, mint önálló művész Münchenben dolgozott. Itt készíttette el a *Nihilisták* és *Krisztus születése* c. képeit. Az utóbbival a Műbarátok 1500 koronás díját nyerte el. Hazatérése után megalapította a nagybányai művésztelepet és festőiskolát. Nagybányán, mint tanár hosszabb ideig működött, majd egy és egy félelvéi romániai tartózkodás után Kecskeméten is művésztelepet és festőiskolát létesített. A háború befejezése óta Budapesten működik. Kötüntetései: az áll. kis és nagy aranyérem, a Társulati díj, a Wolfner tájképdíj, a Magyar Tájékpkiállítás első díja és a barcelónai nemzetközi kiállítás nagy arany érme. Az olasz állam az olasz király és Róma városa részére egy-egy festményét vásárolta meg. A mai modern magyar festők egyik legmarkánsabb egyénisége. Tájképein és kompozícióiban a színhatások mestere.

Iványi János, egyet. rk. tanár, szül. Püspöknádasd, 1894 jan. 9. Középiskoláit Pécsen, a teológiát Bécsben végezte. 1916. pappá szentelték és ugyanezen évben a Lackenbacher-díj nyertese lett. 1920. avatták doktorrá. Mint s.-lelkész Babarcon és Mohácson működött. 1921. a pécsi felsőkereskedelmi és az áll. főreáliskola h. hittanára, valamint az Emericanum tanulmányi felügyelője lett. 1926. a pécsi püspök udvari papja és szentszéki jegyző volt. 1928. a budapesti Pázmány Péter tud. egyetemen az ószövetségi szentírástudománynak ny. rk. tanárává nevezték ki. A bécsi Augustineum és a római pápai bibliai intézet volt tagja, pécsi egyházmegyei áldozópap, pápai tb. káplán. Tevékeny egyházirodalmi munkásságot fejt ki. Nevezetesebb művei: *Az Abgar-legenda eredete, Törzs- és népalakulás a bibliai szemiatáknál és Modern szentírásbírálat*.